

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.371/2023/20.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2024. január 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2023. március 23. napján kihirdetett 5.B.169/2022/50. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a bűncselekmény megnevezése *testi sértés* büntette.

A vádlott által 2021. július 7. napjától 2024. január 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Megállapítja, hogy a vádlott lakcíme cím1 szám, személyazonosító okmányának száma szám, tényleges tartózkodási helye a bv. intézet, a tartózkodási helyre utalást mellőzi.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlottl vádlott bűnösségét halált okozó testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat] állapította meg. Ezért 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Kecskeméti Járásbíróság 22.B.364/2019/47. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról (melynek záró dátumát nem jelölte meg), a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentettek be:

[3] – a vádlott a bűnösség megállapítása miatt felmentés és enyhítés;

[4] – a vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a szabadságvesztés és a mellékbüntetés tartamának enyhítése és a fotel karfáján található vérszenyveződés DNS-vizsgálatának elvégzése érdekében.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.132/2022/27. számú átiratában részbizonyítás elrendelését és a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalás tartását indítványozta. Észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a 2023. március 23. napján megtartott tárgyaláson (50. ssz. tárgyalási jegyzőkönyv) ismertetéssel a tárgyalás anyagává tette a sértett halálának körülményeivel összefüggésben szakértől igazságügyi orvosszakértő által készített orvosszakértői vélemény kiegészítését (nyomozati iratok I/2. kötet 418-430. oldal).

[6] A nyomozás során sértettl sértett sérüléseivel, illetve halálának körülményeivel összefüggésben 2021. szeptember 13. napján szakértől és szakértő2 igazságügyi orvosszakértők készítettek igazságügyi orvosszakértői véleményt (igazságügyi boncolási jegyzőkönyv, nyomozati iratok I/2. kötet 402-407. oldal), melyet 2021. december 2. napján szakértől igazságügyi orvosszakértő kiegészített (nyomozati iratok I/2. 418-430. oldal). Ezt megelőzően, 2021. szeptember 20-diki keltezéssel szakértől terjesztett elő szakvéleményt.

[7] Rámutatott, hogy bár a hatályos Be. a korábbi eljárási törvény (1998. évi XIX. törvény) 101. § (2) bekezdésével ellentétben már nem tartalmaz konkrét rendelkezést arra nézve, hogy a halál okai és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni, az alsóbb szintű jogszabályok [a 282/2007. (X. 26.) Kormányrendelet 2. § (3) bekezdése és a 351/2013. (X. 4.) Kormányrendelet 27. § (1a) bekezdés a) pontja] hatályos rendelkezései továbbra is ezt írják elő. Az eljárási szabálysértésre visszavezethetően az elsőfokú ítélet tényállását részben felderítetlennek [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont] tartotta. Ennek kiküszöbölése érdekében bizonyítás felvételét és azt indítványozta, hogy az ítéltábla szakértől igazságügyi orvosszakértő nyomozás során előterjesztett kiegészítő orvosszakértői véleményét küldje meg szakértő2 igazságügyi orvosszakértő részére, és nyilatkoztassa őt arra nézve, hogy egyetért-e a szakértőtársa által előadottakkal. Közölte, hogy részletes indítványait a részbizonyítás lefolytatását követően terjeszti elő.

[8] Az ítéltábla egyetértett a fellebbviteli főügyészség indítványával, ezért a Be. 594. § (1) bekezdése alapján az ügyben bizonyítást rendelt el, és az ügyészség által megjelölt kiegészítő orvosszakértői vélemény megküldésével beszerezte szakértő2 igazságügyi orvosszakértő nyilatkozatát, amit a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerint tartott tárgyaláson ismertetett.

[9] A fellebbezési tárgyaláson az arra jogosultak további bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. A védő – tekintettel arra, hogy az iratok szerint a véryomok a kriminológiai vizsgálatot követően további vizsgálatra alkalmatlanná váltak – nem tartotta fenn azok DNS vizsgálatára irányuló bizonyítási indítványát.

[10] A védő a fellebbezését írásban részletesen megindokolta, azt a fellebbezési tárgyaláson mindenben fenntartotta. Továbbra is elsősorban a vádlott felmentését indítványozta. Ezt arra alapította, hogy a védece és a sértett szóváltásának, az azt követő eseményeknek, majd a sértett elesésének nem volt szemtanúja. A történeteket csak a vádlott elmondásából lehetett rekonstruálni, valamennyi, az ügyben kihallgatott tanú csak közvetett bizonyítékkal szolgált. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény sem zárta ki annak lehetőségét, hogy a sértett fején lévő sérülés a bűntörbe ütődés révén jött létre.

[11] Az enyhítésre irányuló fellebbezés esetében nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a vádlott labilis indulatkezelési funkcióit, alacsony intellektusát, a bántalmazás és a halálos eredmény közötti részoki összefüggést, az időmúlást, azt, hogy a

vádott a bűncselekmény elkövetését megbánta. Hivatkozott a vádlott fogvatartása előtti rendezett személyi körülményeire is: folyamatosan dolgozott, ezáltal rendszeres jövedelemmel rendelkezett, édesapjánál lakhatása biztosított. Ezért a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának enyhítését indítványozta.

[12] Az ügyészség a bizonyítás felvételét követően az elsőfokú ítélet tényállását megalapozottnak, a vádlott bűnösségére levont következtetést okszerűnek, a bűncselekmény minősítését törvényesnek tartotta azzal, hogy annak megnevezése nem felel meg a 61. BK vélemény 1. pontjában írtaknak. Ezért indítványozta annak helyesbítését, a bűncselekmény minősítése körében a jogi indokolás kiegészítését és további enyhítő körülményként a hanyag gondatlanság figyelembevételét. Összességében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a bűncselekmény megnevezésének és a vádlott lakcímének helyesbítésével, illetve a letartóztatásban töltött idő további beszámításával.

[13] A vádlott az utolsó szó jogán fenntartotta fellebbezését, egyúttal csatlakozott védőjéhez. Kérte egyúttal a szabadságvesztés végrehajtásának 3 hónapra történő elhalasztását és azt, hogy a szabadságvesztés büntetését az bv intézet neve2ben tölthesse.

[14] Az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalonoknak tartotta.

[15] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerint eljárva, a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

[16] Ennek során megállapította, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a 2023. március 23. napján tartott tárgyaláson (50. ssz. tárgyalási jegyzőkönyv) a sértett sérüléseiről, halálának okáról és körülményeiről készült igazságügyi alap- és kiegészítő orvosszakértői véleményeket úgy ismertette, hogy ennek során figyelmen kívül hagyta azt a tényt, miszerint a 2021. december 2. napján kelt kiegészítő orvosszakértői véleményt kizárólag szakértől igazságügyi orvosszakértő jegyezte.

[17] Az eljárási szabálysértéssel kapcsolatban az ítéltábla mindenben osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint a szakmai háttér jogszabályok megsértése miatt a szakértői bizonyítás kiegészítésre szorult. A korábbi Büntetőeljárási törvény (1998. évi XIX. törvény) 101. § (2) bekezdése szerint a halál oka és körülményei, valamint az elmeállapot vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni. A hatályos Be. már nem tartalmaz ilyen rendelkezést, ugyanakkor a szakterületek ágazati követelményeiért felelős szervek kijelöléséről, valamint a meghatározott szakkérdésekben kizárólagosan eljáró és egyes szakterületeken szakvéleményt adó szervekről szóló 282/2007. (X. 26.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése szerint a 2. számú melléklet 1. pont a) alpontja szerinti szakkérdésben kizárólag az eljárásra jogosult egyetemi intézet vagy intézmény két olyan szakértője járhat el, akik közül az egyik igazságügyi orvostan szakterületen, a másik igazságügyi orvostan vagy patológia szakterületen szerepel a névjegyzékben. A melléklet hivatkozott alpontja ilyen szakkérdésnek tekinti a halottakkal kapcsolatos vizsgálatok közül az igazságügyi boncolást. Hasonló rendelkezést tartalmaz a halottvizsgálatról és a halottakkal kapcsolatos eljárásról szóló 351/2013. (X. 4.) Korm. rendelet 27. § (1a) bekezdése, mely szerint a halál okának az egyértelműsége tekintetében a két boncolásra jogosult igazságügyi orvosszakértő együttes nyilatkozata szükséges. E rendelkezések mind a boncoláskor, mind az első- és másodfokú eljárás idején hatályban voltak/vannak.

[18] Ezen eljárási szabálysértésre visszavezethetően az elsőfokú ítélet tényállása részben felderítetlen [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont] volt. Az eljárási szabálysértést az ítéltábla a már hivatkozott módon kiküszöbölte. szakértő2 igazságügyi orvosszakértő úgy nyilatkozott, hogy a szakértőtársa által készített kiegészítő igazságügyi orvosszakértői véleményben foglaltakkal minden tekintetben egyetért, ahhoz észrevételt nem kíván hozzáfűzni.

[19] Egyebekben a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, más eljárási szabályt, így különösen olyat, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná nem vétett.

[20] A vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, valamint a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] az ítéltábla a következők szerint helyesbítette:

[21] A vádlott az általános iskola 8 osztályát végezte el (elsőfokú ítélet [3] bekezdése).

[22] Az [5] bekezdésben részletezett ítélettel a bíróság az ott írt minősített *súlyos* testi sértés büntette mellett a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntette, személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége és rongálás vétsége miatt ítélte el a vádlottat, egyúttal elrendelte pártfogó felügyeletét is.

[23] A [6] bekezdésben írt ítélettel elbírált bűncselekmények esetében az alapos gyanú közlésére 2019. április 17. és 2019. július 18. napján, a vádemelésre 2021. március 8. napján került sor.

[24] A részbizonyítás felvételével az elsőfokú ítélet tényállása teljes mértékben megalapozottá vált és az irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

[25] Az ítéltábla további bizonyítás felvételét a már leírtakon kívül nem tartotta szükségesnek. A védő az elsőfokú eljárásban is indítványozta a fotel karfáján lévő vérnyom DNS-vizsgálatát annak megállapítása végett, hogy az a vádlottól vagy a sértettől származik-e. Az indítványt a törvényszék elutasította, ennek indokára az ítélet [64] bekezdésében tért ki. A védő a fellebbezésében ezen indítványt ismételte meg, amelyet a másodfokú eljárásban – a már írtak szerint – visszavont.

[26] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a megfelelő terjedelemben lefolytatta, gyakorlatilag eleget tett a védelem valamennyi, tanú kihallgatására vonatkozó indítványának és indokoltan szerzett be új igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményt is. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és egymással egybevetve körütekintően megvizsgálta. Ennek eredményeként ítéleti tényállását döntően tanú1, a helyszíni kitervezett mentősök: tanú2 és tanú3 tanúvallomására, a helyszíni szemle adataira és az igazságügyi orvosszakértők alap- és kiegészítő szakvéleményeire alapította. Az iratokkal egyezően mutatott rá, hogy a vádlott vallomása az eljárás során nem volt következetes, azt folyamatosan, de minden esetben a büntetőjogi felelősség alóli mentesülés irányában módosította.

[27] Tény, hogy az igazságügyi orvosszakértők a fejsérülés esetén sem zárták ki az indirekt sérülés lehetőségét, ugyanakkor az agyban keletkezett súlyos sérülések a direkt erőbehatást valószínűsítették jobban (nyomozati iratok I/2. kötet 429. oldal). A helyszíni szemle adatai szerint a szekrény sarkán nem voltak vérnyomok, amelyek alátámasztották volna a vádlott azon vallomását, miszerint a sértett annak esve szenvedte el a vérző fejsérülést. A törvényszék a számba vett és részletesen megvizsgált bizonyítékokra tekintettel vetette el a vádlott ilyen irányú védekezését.

[28] Erre vonatkozó okfejtése kellően részletes, meggyőző és iratszerű volt, amellyel az ítéltábla mindenben egyetértett.

[29] A vádlott előéleti adatai is azt támasztják alá, hogy a vádlott agresszív, erőszakos, összeférhetetlen, antiszociális személy. (Emiatt vált szükségessé az elsőfokú ítélet [5] bekezdésében írt elítélés kiegészítése.)

[30] A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadták. Megalapozott tényállás esetében nincs lehetőség a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó, felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek. A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás sem tette szükségessé az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállás megállapítását.

[31] A másodfokú eljárásban felvett bizonyítással teljes mértékben megalapozottá tett tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

[32] Helyesen állapította meg a törvényszék (elsőfokú ítélet [93]-[94] bekezdései), hogy az ütések számából, erejéből (az ökölütés és a karfával történt ütés a közepes erőt meghaladta) egyértelmű következtetés vonható le arra, hogy a vádlott testi sértés okozására irányuló egyenes szándékkal cselekedett. Mindezen tények, valamint a bántalmazás során véghez vitt eszközváltás és a célzott testtájék is ezt támasztják alá. A vádlott által kifejtett erő alkalmas volt 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására. Az előbb megjelölt tényekből okszerűen következik, hogy a vádlott egyenes szándéka kiterjedt az ilyen tartamú sérülés okozására. Ez be is következett már az orrcsonttörés révén is.

[33] Arra is helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy a bekövetkezett halálos eredmény tekintetében a vádlottat gondatlanság terheli. Ezt kiegészítette az ítéltábla a következőkkel:

[34] A halált okozó testi sértés esetében az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság megállapításának nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem a halálos eredmény lehetőségének kell – az elkövetőtől elvárható figyelem és körütekintés mellett – felismerhetőnek lennie.

[35] A nyilvánvalóan ittas sértett esetében köztudomású, hogy ilyen állapotban a mozgás bizonytalanná válik, a reflexek és a reakció idő lelassulnak. Ahhoz kétség sem fér, hogy a vádlott tudott a sértett ittasságáról. A fotel karfájával a közepest meghaladó erővel fejbe ütött sértett az ütestől hanyatt esett a szoba padlójára. A fejre mért ütés volt azon okfolyamat elindítója, amely végül a sértett halálához vezetett. A vádlott azért nem látta előre magatartásának lehetséges következményeit, mert a tőle elvárható figyelmet és körütekintést elmulasztotta. Ezért az eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb formája, a hanyag gondatlanság (negligentia) terheli.

[36] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék a bűncselekményt nem a 61. BK vélemény 1. pontjában írtak szerint nevezte meg. Eszerint: a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni. A BK vélemény indokolásában kitér arra is, hogy a Btk. nem minden bűncselekményi tényállást jelöl külön alcímmel, hanem számos esetben több bűncselekményi tényállást közös alcím alá sorol. Nincs külön alcíme az egyes bűncselekmények minősített eseteinek sem. Ez a kodifikációs-technikai megoldás a bűncselekmény megnevezését nem érinti: egy bűncselekményt akkor is csak az alcímével kell megjelölni, ha közös alcím alá több, külön §-ba, bekezdésbe vagy pontba foglalt törvényi tényállás tartozik.

[37] Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyása mellett az ítéltábla helyesbítette a bűncselekmény megnevezését.

[38] A büntetés kiszabási körülmények helyesbítésre szorultak:

[39] Az ítéltábla enyhítő körülménynek tekintette, hogy a halálos eredmény tekintetében a vádlottat a gondatlanság enyhébb formája (hanyagság) terheli. Rámutat az ítéltábla, hogy a konkrét bűncselekmény esetében a gondatlanság önmagában nem jelent enyhítő körülményt, mert épp erre tekintettel minősül a cselekmény halált okozó testi sértés

büntetének, nem pedig emberölésnek. Ugyanakkor a gondatlanság enyhébb formája a büntetés kiszabása körében figyelembe vehető. További – a bűncselekmény tárgyi súlyára, büntetési tételére figyelemmel csak csekély súlyú – enyhítő körülmény az időmúlás. A részoki összefüggés helyett az ítéltábla azt értékelte enyhítő körülménynek, hogy a sértett bántalmazása és a bekövetkezett halálos eredmény között közvetett okozati összefüggés áll fenn. A védő által indítványozott, a vádlott személyiségjegyeire vonatkozó szakértői megállapítások nem minősülnek enyhítő körülménynek, mert a szakértők azt nem állapították meg, hogy mindezek a bűncselekmény elkövetését megkönnyítették.

[40] A súlyosító körülményeket a törvényszék hiánytalanul feltárta.

[41] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott mindeddig kizárólag erőszakos jellegű bűncselekmények elkövetése miatt volt elítélve. A szabadságelvonással nem járó büntetések azonban nem értek célta, a vádlottat nem tartották vissza újabb erőszakos bűncselekmény elkövetésétől. Mindez a vádlott személyében rejlő nagyobb, fokozottabb társadalomra veszélyességre utal. A joghátrány mértékének meghatározásánál a bűnösségi körülményeknek elsősorban nem a száma, hanem a nyomatéka a meghatározó. Jelen esetben annak van jelentősége, hogy a vádlott a bűncselekményt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás alatt követte el. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a jelen ügyben elbírált bűncselekményt a felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó ítélet jogerőre emelkedése után, egy éven belül követte el. A törvényi maximumban meghatározott próbaidő (5 év) tehát igen hamar hatástalannak bizonyult. Mindezekre tekintettel nem tévedett a törvényszék, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a középértéket meghaladó szabadságvesztés kiszabása szükséges.

[42] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. E rendelkezés egyszersmind azt is jelenti, hogy a társadalom védelme azt diktálja, hogy a vádlottal szemben minél hosszabb tartamú szabadságvesztés kerüljön kiszabásra, egyrészt annak érdekében, hogy ne kövessen el újabb bűncselekményt, másrészt, hogy a szabadságvesztés végrehajtása elérje nevelő hatását.

[43] Az előbb kifejtettek tekintettel a kiegészített és helyesbített enyhítő körülmények mellett sem tartotta indokoltnak az ítéltábla a büntetés enyhítését, ezért az erre irányuló védelmi fellebbezéseket is alaptalanoknak tartotta.

[44] A közügyektől eltiltás tartamát az elsőfokú bíróság a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel és az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával arányosan állapította meg.

[45] A törvényszék egyéb rendelkezései is törvényesek.

[46] Észlelte azonban az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében nem jelölte meg a szabadságvesztésbe beszámított előzetes fogvatartás utolsó napját. Az egységes bírói gyakorlat szerint nem elegendő ennek megjelölésére a „mai napig” szóhasználat, még akkor sem, ha ez értelemszerűen az elsőfokú ítélet kihirdetésének napját jelenti. Ezt a rendelkezést az ítéltábla akként helyesbítette, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott által a 2021. július 7. napjától a másodfokú ügydöntő határozat meghozatalának napjáig, azaz 2024. január 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be a kiszabott szabadságvesztésbe.

[47] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a védelmi fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, ezért az elsőfokú ítéletet a bűncselekmény megnevezésének helyesbítésével a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[48] A másodfokú ügydöntő határozat kihirdetésétől a vádlott jogerős szabadságvesztést tölt. Ezért indítványa – tartalmát tekintve – a szabadságvesztés végrehajtásának félbeszakítására irányult. A jogerős elbírálást követően sem az ebben való döntés, sem pedig a fogvatartás helyének megváltoztatása nem tartozik a perbíróság hatáskörébe.

[49] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította a vádlott lakcímét, személyazonosító okmányának számát és – tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a vádlott fogvatartásának helye megváltozott – a tényleges tartózkodási helyét is. A vádlott fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatára is figyelemmel mellőzte a tartózkodási helyre utalást.

[50] A végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2024. január 10.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Cserhádi Ágota s. k.
előadó bíró

Sefta Márta dr. s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.371/2023/20. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.169/2022/50. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős.

Szeged, 2024. január 10.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke